

॥ १०० ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ ११७ ॥ इतिकर्णपर्वणिनैलकंठीयेभारतभावदीपेसप्ताशीतितमोऽध्यायः ॥ ८७ ॥

शल्यश्चपुंडरीकाक्षंतथैवाभिसमैक्षत ॥ तत्राजयद्वासुदेवः शल्यं नयनसायकैः ॥ १०० ॥ कर्णं चाप्यजयद्दृष्ट्या कुंतीपुत्रो धनंजयः ॥ अथाब्रवीत्सूतपुत्रः शल्यमा
भाष्यसस्मितं ॥ १०१ ॥ यदिपार्थोरणेहन्यादद्यमामिह कर्हिचित् ॥ किंकरिष्यसि संग्रामेशल्यसत्यमथोच्यतां ॥ १०२ ॥ शल्यउवाच यदिकर्णरणेहन्या
दद्यत्वांश्चेतवाहनः ॥ उभावेकरथेनाहं हन्यां माधव पांडवौ ॥ ३ ॥ संजयउवाच एवमेवतु गोविंदमर्जुनः प्रत्यभाषत ॥ तं प्रहस्याब्रवीत्कृष्णः सत्यं पार्थमि
दंवचः ॥ ४ ॥ पतेद्दिवाकरः स्थानाच्छुष्येदपि महोदधिः ॥ शैत्यमग्निरियान्नत्वां हन्यात्कर्णो धनंजय ॥ ५ ॥ यदिचैतत्कथंचित्स्याल्लोकपर्यासनं भवेत् ॥ हन्यां क
र्णं तथा शल्यं बाहुभ्यामेव संयुगे ॥ ६ ॥ इतिकृष्णवचः श्रुत्वा प्रहसन्कपिकेतनः ॥ अर्जुनः प्रत्युवाचे दं कृष्णमक्लिष्टकारिणं ॥ ७ ॥ ममतावदपर्यामौ कर्णशल्यौ
जनार्दन ॥ सपताकध्वजं कर्णं सशल्यरथवाजिनं ॥ ८ ॥ सच्छत्रकवचंचैव सशक्तिशरकार्मुकं ॥ द्रष्टास्यघरणेरुष्णशरैश्छिन्नमनेकधा ॥ ९ ॥ अद्यैव सरथं सा
श्वंसशक्तिकवचायुधं ॥ संचूर्णितमिवारण्येपादपदंतिनायथा ॥ १० ॥ अघराधेयभार्याणां वैधव्यं समुपस्थितं ॥ ध्रुवं स्वप्नेष्वनिष्ठानिताभिर्दृष्टानि माधव ॥
॥ ११ ॥ द्रष्टासि ध्रुवमद्यैव विधवाः कर्णयोषितः ॥ नहिमेशाम्यते मन्युर्यदनेन पुराकृतं ॥ १२ ॥ कृष्णां सभागतां दृष्ट्वा मूढेनादीर्घदर्शिना ॥ अस्मांस्तथावहसताक्षि
पताचपुनः पुनः ॥ १३ ॥ अद्य द्रष्टासि गोविंद कर्णमुन्मथितं मया ॥ वारणेनेव मत्तेन पुष्पितं जगतीरुहं ॥ १४ ॥ अद्यतामधुरावाचः श्रोतासि मधुसूदन ॥ दिष्ट्या
जयसि वार्ष्णेय इतिकर्णे निपातिते ॥ १५ ॥ अद्याभिमन्युजननीं प्रहृष्टः सांत्वयिष्यसि ॥ कुंतीं पितृष्वसारं च प्रहृष्टः स नृजनार्दन ॥ १६ ॥ अद्य बाष्पमुखीं कृष्णां
सांत्वयिष्यसि माधव ॥ वाग्भिश्चामृतकल्पाभिर्धर्मराजं च पांडवं ॥ १७ ॥ इति श्रीमहाभारते कर्णपर्वणि कर्णार्जुनसमागमे द्वैरथे सप्ताशीतितमोऽध्यायः ॥ ८७ ॥

संजयउवाच तद्देवनागासुरसिद्धयक्षैर्गंधर्वरक्षोप्सरसांच संघैः ॥ ब्रह्मर्षिराजर्षि सुपर्णजुष्टं बभौ वियद्विस्मयनीयरूपं ॥ १ ॥ नानद्यमानं निनदैर्मनोजैर्वादि
त्रगीतस्तुतिनृत्यहासैः ॥ सर्वैरिह संददृशुर्मनुष्याः खस्याश्च तद्विस्मयनीयरूपं ॥ २ ॥ ततः प्रहृष्टाः कुरुपांडुयोधावादि त्रशंखस्वनसिंहनादैः ॥ विनादयंतो वसुधां
दिशश्च स्वनेन सर्वान् द्विषतो निजघ्नुः ॥ ३ ॥ नराश्वमातंगरथैः समाकुलं शरासिशक्त्युष्टिनिपातदुःसहं ॥ अभीरुजुष्टं हतदेहसंकुलं रणाजिरं लोहितमावभौ तदा ॥
॥ ४ ॥ बभूव युद्धं कुरुपांडवानां यथासुराणामसुरैः सहाभवत् ॥ तथा प्रवृत्ते तु मुले सुदारुणे धनंजयस्याधिरथेश्वसायकैः ॥ ५ ॥ तदिति ॥ १ ॥ २ ॥ द्विषतः शत्रून् ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥